

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 7Csp/82/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120349713
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Lajoš
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2021:6120349713.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov sudcom JUDr. Romanom Lajošom, v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35831154, právne zastúpeného: JUDr. Ján Šoltés, advokát, Karadžičova 8, Bratislava, proti žalovanej: L. S., W.. XX.X.XXXX, XXX XX Š. Č. XXX, o zaplatenie 1 940,- Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Žalobu v celom rozsahu zamieťa.
- II. Žalovanej voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou pôvodne Okresnému súdu Banská Bystrica 31.7.2020 sa žalobca ako právny nástupca Všeobecnej úverovej banky a.s., Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155 (ďalej len „právny predchodca žalobcu“) domáhal, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1 630,99 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1 630,99 Eur od 24.11.2017 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou bola 19.11.2015 uzatvorená zmluva o poskytnutí spotrebného úveru „Flexipôžička“ pod číslom úverového účtu: XXXXXXXXXX a reg. číslom XXXXXXXXXXXXXXXX (ďalej tiež len ako „úverová zmluva“), ktorou bol žalovanej poskytnutý úver v sume 1 940,- Eur, ktorý sa žalovaná zaviazala uhradiť formou zmluvne dojednaných pravidelných mesačných splátok. V rozpore so zmluvnými dojednaniami žalovaná svoj záväzok uhrádzať pravidelné mesačné splátky neplnil riadne a včas, preto ju žalobca vyzval na úhradu omeškaných splátok s upozornením na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti pohľadávky z dôvodu neplatenia. Nakoľko žalovaná svoj dlh na omeškaných splátkach ani po výzve neuhradila, právny predchodca žalobca v súlade s čl. Všeobecných obchodných podmienok vyhlásil k 8.11.2017 predčasnú splatnosť pohľadávky z úveru. Oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti pohľadávky z úveru s výzvou na zaplatenie dlžnej sumy bolo žalovanej doručené 16.11.2017. Nakoľko žalovaná v poskytnutej 7-dňovej lehote od doručenia oznámenia o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru dlžnú sumu neuhradila, voči právnemu predchodcovi žalobcu sa tak dostala do omeškania od 24.11.2017. Aktívnu vecnú legitímáciu v konaní žalobca odvodzoval od Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej medzi ním a právnym predchodcom žalobcu ako postupcom zo 14.2.2020 a žiadosti o postúpenie a prevod z 2.3.2020, o čom mala byť žalovaná oznámená aj žalovanou oznámením postupcu vystaveným v súlade s § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

3. Okresný súd Banská Bystrica vydal v upomínacom konaní platobný rozkaz sp. zn. 15Up/1505/2020 zo 17.8.2020, proti ktorému žalovaná podala včas odpor. V zmysle § 11 ods. 1 zákona č. 307/2016 Z.z. o

upomínacom konaní a o doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov sa podaním odporu považuje platobný rozkaz za zrušený (uvedené neplatí, ak bol odpor odmietnutý).

4. Žalovaná v odpore proti platobnému rozkazu z 24.8.2020 s podanou žalobou nesúhlasila poukazujúc na to, že žalovaný záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorú vopred pripravil a jednostranne nadiktoval výlučne právny predchodca žalobcu a žalovaná do zmluvy fakticky nemohla uviesť nič, čo by vychádzalo z osobitne vyjednaných podmienok. Poukazovala na skutočnosť, že vo veci je potrebné zohľadniť § 52 ods. 2 vetu tretiu Občianskeho zákonníka. Namietala nesprávny údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov, o priemernej ročnej percentuálnej miere nákladov aj o celkovej čiastke, ktorú má ako spotrebiteľka zaplatiť. Poukazoval na § 11 ods. 1 písm. d) zák. č. 129/2010 Z. z., (v znení účinnom od 30.9.2015 do 22.12.2015), podľa ktorého poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov v prípade naplnenia väd vymenovaných v označenom ustanovení. Poukazovala tiež na judikatúru Súdneho dvora EU k povinnosti skúmania bonity spotrebiteľa, neprijateľných zmluvných podmienok, či výške RPMN. Namietala, že žalobca si nesplnil povinnosť oznámiť jej listom 9.11.2017, že úver z úverovej zmluvy sa stáva predčasne splatným a neposkytol jej ani primerane dlhú lehotu na doplatenie jej záväzkov. Mala za to, že zo strany právneho predchodcu žalobcu nedošlo k riadnemu zosplateniu úveru. Tvrdila tiež, že žalobca si voči nej nárokuje zaplatenie neprijateľných plnení ako je napr. poplatok za zaslanie upomienky a zmluvná pokuta a iné v rozpore so zákonom účtované poplatky. Úver poskytnutý podľa úverovej zmluvy považovala za bezúročný a bez poplatkov, pretože úverová zmluva podľa nej neobsahuje všetky zákonom vyžadované náležitosti, alebo tieto sú uvedené nesprávne a zavádzajúco. Namietala tiež aktívnu legitimáciu žalobcu na podanie žaloby vzhľadom na nesprávne zosplatenie pohľadávky, v dôsledku čoho nemohlo dôjsť k riadnemu postúpeniu. Z dôvodu právnej istoty namietala aj premlčanie jednotlivých splátok, ako aj celého dlhu. Účtovaný zmluvný úrok zo zmluvy považovala za neprimerane vysoký. V prípade, ak by súd neuznal bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru žiadal podstatným spôsobom moderovať dohodnutý zmluvný úrok s poukazom na jeho úžernícku výšku. K účtovaným poplatkom poukazoval na rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24Co/587/2015 ako aj rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 18Co/109/2011 zo dňa 21.11.2012, či rozsudok Okresného súdu Skalica sp. zn. 1C/286/2012 z 20.8.2013. Spochybňovala tak výšku žalobcom uplatňovanej istiny, nakoľko túto žalobca vyčíslil tak, že do nej zaúčtoval všetky plnenia účtované žalobcom vrátane tých, ktoré vzišli z neprijateľných obchodných podmienok, úžerníckeho úroku, úrokov z omeškania, sankcií a pod. Namietala aj súbežné uplatňovanie zmluvného úroku a zákonného úroku z omeškania. Namietala tiež hrubé zanedbanie povinnosti právneho predchodcu žalobcu posúdiť s odbornou starostlivosťou jej schopnosť splácať poskytnutý úver v zmysle § 7 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom od 30.9.2015 do 22.12.2015 a právny dôsledok vyplývajúci z § 11 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z. Z dôvodu právnej istoty namietala aj platnosť uzatvorenej zmluvy (vrátane premlčania nárokov z titulu bezdôvodného obohatenia). Poukazoval aj na § 299 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku a na rozsudok Európskeho súdneho dvora vo veci C-240/98 - Océano Grupo Editorial SA a Rocío Murciano Quintero. V prípade priznania čiastočného nároku žiadala umožniť splácanie priznaného dlhu v splátkach po 10,- Eur mesačne s poukazom na svoju sociálnu situáciu.

5. Žalobca vo svojom návrhu na pokračovanie v konaní z 31.10.2020 označil vznesenú námietku premlčania ako nedôvodnú, pretože oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru bolo žalovanej doručené 16.11.2017 a lehota na zaplatenie celej pohľadávky jej plynula do 23.11.2017. Pritom s jej uhradením je žalovaná v omeškaní od 24.11.2017, kedy podľa neho začala plynúť premlčacia lehota. Preto v čase začatia konania nebol žalobcom uplatnený nárok premlčaný. V tomto smere poukazoval na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 21Cdo/456/2006 a sp. zn. 21Cdo/426/2005 a rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 11Co/60/2019 z 21.11.2019. Žalovanou namietanú bezúročnosť úveru považoval za irelevantnú s poukazom na to, že si v konaní uplatňuje len nárok na zaplatenie istiny so zákonným úrokom z omeškania, t.j. neuplatňuje si v ňom zaplatenie úrokov a poplatkov. Preto označil tvrdenia žalovanej za účelové s cieľom vyhnúť sa plneniu záväzku.

6. Po postúpení veci Okresnému súd Bardejov na základe žiadosti žalobcu na pokračovanie v konaní z 31.10.2020, žalobca na výzvu súdu zo 19.11.2020 podaním z 21.12.2020 doplnil, že žalovaná na splatenie úveru uhradila celkovo sumu 997,14 Eur o čom svedčí predložený výpis z účtu. K námietke skúmania bonity žalovanej poukázal na dokumentáciu právneho predchodcu žalobcu k zmluve, z ktorých vyplýva, že pred pridelením úveru žalovaná poskytla podrobné informácie obsiahnutej v žiadosti o flexipôžičku. Poukázal na to, že s výzvou právneho predchodcu z 9.10.2017 označenou ako „Tretia

upomienka“ predložil podací hárok, z ktorého je zrejmé, že výzva mala byť odoslaná žalovanej na ňou uvedenú adresu pod č. RE36445280SK dňa 9.10.2017, čo má vyplývať priamo z podacieho hárku na boku jeho ľavej strany.

7. Súd vo veci nariadil pojednávanie na 23.7.2021, na termín ktorý predvolal právneho zástupcu žalobcu (doručenie predvolania vykázané 16.6.2021) a žalovanú (doručenie predvolania vykázané 18.6.2021). Z pojednávania sa splnomocnený právny zástupca žalobcu ospravedlnil, pričom žalovaná sa na pojednávanie dostavila. Preto súd rozhodol, že bude pojednávať v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu. Súd vykonal dokazovanie oboznámením obsahu spisu a listín do neho predložených, hlavne zmluvou o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX z 19.11.2015, žiadosťou o Flexipôžičku z 19.11.2015, oznámením o splnení obchodných podmienok pre čerpanie Flexipôžičky, zoznamom dokladov k Flexipôžičke, všeobecnými obchodnými podmienkami VÚB, a.s. na poskytovanie spotrebiteľských úverov fyzickým osobám - občanom, ostatnou zmluvnou dokumentáciou, výzvou na zaplatenie pohľadávky z 26.5.2020 s kópiou podacieho hárku, históriou platieb na úverovom účte žalovanej, treťou upomienkou z 9.10.2017, výzvou na predčasné splatenie zostatku úveru z 9.11.2017, oznámením o postúpení pohľadávky zo 6.3.2020 a ostatným obsahom spisu.

8. Zo žalobcom predloženej zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ podpísanej žalovanou 19.11.2015 bolo zistené, že na jej základe právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej úver vo výške 1 940,- Eur s nasledovnými zmluvnými podmienkami: lehota splatnosti 108 mesiacov, čerpanie úveru jednorazovo dňa 19.11.2015, celkový počet splátok 107, dátum prvej splátky: 28.12.2015, dátum poslednej anuitnej splátky (termín konečnej splatnosti) 28.10.2024, doba trvania úverovej zmluvy: do splatenia všetkých záväzkov dlžníka podľa tejto zmluvy, výška úrokovej sadzby: 18,00% p.a., výška mesačnej anuitnej splátky: 38,26 Eur, celkové náklady dlžníka: 2 024,62 Eur, z toho výška poplatku za poskytnutie úveru 38,80 Eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť: 3 964,62 Eur, priemerná RPMN: 15,55%, RPMN poskytovaného úveru: 20,45%. V zmluve bolo ďalej dohodnuté, že v prípade, ak medzi dátumom čerpania úveru a dátumom prvej splátky je viac ako 59 dní, výška poslednej anuitnej splátky môže byť vyššia ako mesačná anuitná splátka uvedená v zmluve, z dôvodu väčšieho zostatku istiny vytvoreného v súvislosti s odkladom splátky istiny; dlžník je povinný splácať úver mesačnými anuitnými splátkami v určenej výške a termíne splatnosti vrátane všetkých ostatných peňažných záväzkov pokiaľ vzniknú podľa tejto zmluvy, formou podľa jeho výberu: inkasom z účtu uvedeného v záhlaví zmluvy; termín splatnosti istiny a úroku je totožný s dátumom splatnosti mesačnej anuitnej splátky, ktorá pozostáva zo splátky istiny a úroku, pričom termín splatnosti mesačnej anuitnej splátky sa číselne zhoduje s dátumom splatnosti prvej anuitnej splátky. V prípade nesplácania úveru bolo v čl. I bod 5. zmluvy dohodnuté, že banka je oprávnená dlžníkovi účtovať úrok z omeškania, vyhlásiť okamžitú splatnosť úveru v súlade s Obchodnými podmienkami, ak je dlžník v omeškaní s úhradou viac než dvoch splátok alebo jednej splátky počas obdobia dlhšieho než 3 mesiace a na ich zaplatenie bol písomne vyzvaný, alebo realizovať, resp. uplatniť príslušný druh zabezpečenia úveru za účelom uspokojenia vzniknutej dlžnej pohľadávky banky, pokiaľ pohľadávka banky nebude zo strany dlžníka uhradená, v súlade s príslušnými právnymi predpismi. Podľa čl. III označenej zmluvy, zmluva nadobúda platnosť a účinnosť dňom jej písomného uzavretia. Zmluva sa uzatvára na dobu do vyrovnania záväzkov dlžníka voči banke, ktoré vyplývajú z tejto zmluvy. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú Obchodné podmienky, ktorými sa riadia zmluvné strany vo veciach, ktoré nie sú osobitne upravené v tejto úverovej zmluve. V rozsahu určenom platnými právnymi predpismi sa na právny vzťah podľa tejto zmluvy použijú ustanovenia zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov.

9. V zmysle čl. IV bodu 4. druhá a tretia veta Všeobecných obchodných podmienok VÚB, a.s., na poskytovanie spotrebiteľských úverov fyzickým osobám - občanom účinných od 1.4.2015, dlžník je povinný splácať úver každý mesiac vždy ku dňu, ktorý sa číselne zhoduje s dňom prvej splátky uvedenej v úverovej zmluve v rámci dohodnutej lehoty splatnosti úveru. Ak tento deň prípadne na deň pracovného voľna, príslušná anuitná splátka je splatná v najbližší nasledujúci pracovný deň, pokiaľ v úverovej zmluve nie je stanovené inak. Podľa čl. IV bodu 6 označených všeobecných obchodných podmienok, v prípade odkladu splatnosti prvej anuitnej splátky podľa bodu 4 tohto článku bude posledná anuitná splátka úveru vyššia z dôvodu zaúčtovania úrokov za obdobie odkladu anuitných splátok. V prípade poisteného úveru bude uskutočnená prvá úhrada poistného až v prvej anuitnej splátke. Podľa čl. X bodu 1 piata a šiesta veta označených všeobecných obchodných podmienok, v prípade keď sa písomnosť nezasiela ako doporučená zásielka alebo doporučená zásielka do vlastných rúk považuje sa takáto písomnosť za doručení desiatym dňom po dni, keď bola písomnosť podľa údajov veriteľa daná na poštovú prepravu.

Uvedené platí pre všetky zasielané písomnosti. Z pripojeného rovnopisu všeobecných obchodných podmienok bolo preukázané (podpisom žalovanej), že jedno ich vyhotovenie bolo žalovanej poskytnuté na prevzatie.

10. Z doloženej histórie transakcií na úverovom účtu vzal súd za preukázané, že 19.11.2015 bola žalovanej vyplatená čiastka 1 940,- Eur. Toho istého dňa inkasoval žalobca od žalovanej z jej účtu uvedeného v zmluve poplatok za poskytnutie úveru v sume 38,80 Eur. Zo tejto predloženej histórie transakcií (doručená na oboznámenie aj žalovanej) vyplýva výška jednotlivých úhrad žalovanej, ktorú síce žalovaná vo všeobecnosti spochybnila, ale bez toho aby sama konkrétne uviedla a preukázala, aké platby na úhradu čerpaného úveru zaplatila. Preto súd skutkovo vychádzal z tvrdení žalobcu a dôkazu ním predloženého (histórie transakcií na úverovom účte), na základe čoho ustálil, že žalovaná celkovo na úhradu poskytnutého úveru zaplatila sumu 1 035,94 Eur (v splátkach sumu 997,14 Eur a na poplatku za poskytnutie úveru sumu 38,80 Eur). Posledná úhrada bola realizovaná 1.10.2018 v sume 60,- Eur.

11. Zo žalobcom doloženej upomienky z 9.10.2017 vyplýva, že pred zosplatením úveru mal právny predchodca žalobcu žalovanú upomínať na omeškanie v splácaní úveru, ktorý jej bol poskytnutý, v ktorých vyčíslňoval podľa neho aktuálnu výšku dlhu žalovanej na istine, úrokoch ako aj poplatkoch, pričom žalovaná v nich mala byť v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka upozornená na možnosť žalobcu požadovať vrátenie celej poskytnutej sumy úveru s príslušenstvom pred dátumom splatnosti dohodnutým v zmluve. Doručenie upomienky preukazoval žalobca pripojeným poštovým podacím hárkom.

12. Z výzvy na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom z 9.11.2017 vyplýva, že žalobca zostatok úveru poskytnutého žalovanej s poukazom na obsah zmluvy o spotrebiteľskom úvere a všeobecné obchodné podmienky označeného dňa zosplatalil a vyzval ju na predčasné splatenie poskytnutého úveru v lehote 7 dní od doručenia výzvy na vo výzve uvedený účet. Doručovanie tejto výzvy na adresu trvalého pobytu žalovanej preukázal doručenkou, podľa ktorej bola žalovanej zásielka doručená 16.11.2017.

13. Zo žalobcom doloženej žiadosti žalovanej o Flexipôžičku z 19.11.2015 vyplýva, že pred poskytnutím úveru žalovaná deklarovala rodinný stav - vydatá, počet vyživovaných detí: 1, bývanie v nehnuteľnosti vo svojom vlastníctve, zamestnávateľ: Obec Nižná Polianka, zamestnaná od 03/2015, pracovný pomer na dobu určitú do 12/2015, profesia: pomocní a nekvalifikovaní pracovníci vo verejnej štátnej správe, čistý mesačný príjem posledný mesiac pred podaním žiadosti vo výške 322,66 Eur, v predchádzajúci mesiac 44,73 Eur a Ďalší predchádzajúci mesiac 308,78 Eur, celkový čistý mesačný príjem domácnosti: 1 300,- Eur (bez jeho bližšej konkretizácie). Z predloženej zmluvnej dokumentácie vyplýva, že žalovaná k žiadosti súčasne predložila na svoju identifikáciu dva doklady totožnosti.

14. Podľa § 1 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch účinnom ku dňu uzavretiu zmluvy (t.j. 19.11.2015) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

15. Podľa § 2 zákona o spotrebiteľských úveroch účinnom ku dňu uzavretiu zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
- d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,
- g) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok,

- h) celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom,
- i) ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19,
- l) celkovou výškou spotrebiteľského úveru maximálna výška alebo súčet všetkých finančných prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

16. Podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch účinnom ku dňu uzavretiu zmluvy, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

17. Podľa § 7 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch účinnom ku dňu uzavretiu zmluvy spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

18. Podľa § 7 ods. 15 zákona o spotrebiteľských úveroch účinnom ku dňu uzavretiu zmluvy veriteľ je povinný postupovať pri poskytovaní spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere obozretne a ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery

- a) spôsobom, ktorý nepoškodzuje spotrebiteľov, a
- b) s odbornou starostlivosťou; vynaloženie odbornej starostlivosti je veriteľ povinný hodnoverne preukázať.

19. Podľa § 7 ods. 16 zákona o spotrebiteľských úveroch účinnom ku dňu uzavretiu zmluvy vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä to, že veriteľ

- a) poskytne spotrebiteľovi informácie pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 a 5,
- b) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi;

20. Podľa § 9 ods. 1. zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu a každá zmluvná strana dostane najmenej jedno vyhotovenie v listinnej podobne, alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

21. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí okrem iného obsahovať aj tieto náležitosti:

- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) odplatu podľa osobitných predpisov,
- k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota

ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok,

aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

22. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch platnom ku dňu uzavretia zmluvy poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa).

23. Podľa § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch platnom ku dňu uzavretia zmluvy, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

24. Podľa § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu tvrdeného postúpenia pohľadávky, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a

b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

25. Podľa § 89 ods. 1 zák. č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávok z 2.3.2020, banka a pobočka zahraničnej banky pri vykonávaní bankových činností na území Slovenskej republiky uzatvárajú a vykonávajú obchody so svojimi klientmi na zmluvnom základe v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky. Klient má právo na uzavretie zmluvy o obchode v slovenskom jazyku, ako aj na poskytovanie informácií od banky a pobočky zahraničnej banky, na predkladanie podaní banke a pobočke zahraničnej banky a na uskutočňovanie inej komunikácie s bankou a pobočkou zahraničnej banky v slovenskom jazyku; týmto nie je dotknutá možnosť súbežného používania iných jazykov, ak to ustanovuje osobitný zákon alebo ak sa na tom banka alebo pobočka zahraničnej banky so svojim klientom písomne dohodnú, pričom klient má právo vybrať si rozhodujúci jazyk pre znenie zmluvy, ak osobitný zákon neustanovuje inak. Banka alebo pobočka zahraničnej banky si so svojim klientom môžu zmluvne upraviť práva a povinnosti z obchodov odchylné od zákona alebo osobitného predpisu, ak to zákon ani osobitný predpis výslovne nezakazuje alebo ak z povahy ich ustanovení nevyplýva, že sa od nich nemožno odchýliť; takáto zmluva musí mať formu a podobu vyžadovanú zákonom alebo dohodou účastníkov, pričom banka a pobočka zahraničnej banky zodpovedá za jej preukázateľné vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu najneskôr pri uzavretí obchodu a za jej uchovávanie a ochranu podľa § 42 ods. 1.

26. Podľa § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávok z 21.5.2019, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť

informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

27. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka platnom ku dňu uzavretia zmluvy, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

28. Podľa § 52 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

29. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

30. Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

31. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

32. Podľa § 517 ods. 1 vety prvej a ods. 2 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

33. Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. účinného do 31.1.2013, ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

34. Na základe vykonaného dokazovania mal súd za jednoznačne preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, na ktorú dopadajú ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy. Právny predchodca žalobcu je ako veriteľ podnikateľský subjekt, ktorý na formulári a v pevne stanovených obchodných podmienkach určil obsah zmluvy, pričom druhá zmluvná strana - žalovaná nemala možnosť obsah zmluvy ovplyvniť. Preto sa na ich právny vzťah vzťahujú aj napriek zákonnej úprave úverovej zmluvy v § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníku, všeobecné ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách uvedené v §§ 52-54 Občianskeho zákonníka podľa znenia planého v čase uzavretia zmluvy zavedené zákonom č. 150/2004 Z.z., ktorý zmenil a doplnil Občiansky zákonník s účinnosťou od 1.4.2004 a zaviedol do nášho právneho poriadku inštitút tzv. spotrebiteľských zmlúv, a to v súlade s čl. 69 až 71 Asociačnej dohody, ktorá vstúpila do platnosti 1. februára 1995, a ktorou sa Slovenská republika zaviazala, že vyvinie úsilie na zabezpečenie postupnej zlučiteľnosti jej právnych predpisov s predpismi Európskej únie. Spotrebiteľské právo má povahu špeciálnej právnej úpravy, a to hlavne zákon o spotrebiteľských úveroch, zákon o ochrane spotrebiteľa a v neupravených otázkach Občiansky zákonník. Podľa § 54 odsek 2 Občianskeho zákonníka sa v pochybnostiach použije právna úprava, ktorá je pre spotrebiteľa priaznivejšia. V Obchodnom zákonníku je síce zmluva o úvere upravená ako absolútny obchod bez ohľadu na povahu účastníkov, avšak keď ide o úver poskytovaný spotrebiteľovi na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania je potrebné prednostne aplikovať

občianskoprávne predpisy, keďže spotrebiteľské právo je aj vo vzťahu k Obchodnému zákonníku špeciálnym právom a má teda prednosť.

35. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej boli žalovanej dňa 19.11.2015 poskytnuté finančné prostriedky vo výške 1 940,- Eur v zmysle dohodnutých zmluvných podmienok, ktoré sa žalovaná zaviazala vrátiť v 107 mesačných anuitných splátkach po 38,26 Eur zahŕňajúcich splátku istiny, úroku a poisťného. Čerpanie úveru žalovanou bolo v konaní preukázané a nebolo ani medzi stranami sporné. Súd v súvislosti so vznesenými námietkami žalovanej dospel k záveru o platnosti uvedenej zmluvy, pretože obsahuje všetky podstatné náležitosti pre takýto typ zmluvy, nespochybniteľne z nej vyplýva označenie ako veriteľa, tak aj dlžníka, výška čerpaného úveru, podmienky jeho splácania, výška zmluvného úroku 18,00 % ročne ako aj poplatku za poskytnutie úveru v sume 38,80 Eur ako ceny za poskytnutie úveru. Predloženou kópiou úverovej zmluvy bolo tiež preukázané, že zmluva bola podpísaná za žalobcu dvoma jeho zamestnancami, z označenia funkcií ktorých je zrejmé, že v súlade s § 15 Obchodného zákonníka museli byť oprávnení na všetky úkony, ku ktorým pri ich činnosti dochádza, teda aj k uzatváraniu úverových zmlúv za žalobcu. Zmluvu rovnako podpísala aj žalovaná vo vyznačenej časti pod predtlačným textom.

36. Súd ďalej prejudiciálne skúmal splnenie náležitostí ustanovených § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorých prípadná absencia by mohla viesť k záveru o bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru v zmysle § 11 ods. 2 označeného zákona, pričom dospel k záveru, že úverová zmluva má v tomto smere nedostatky. Podľa § 9 ods. 2 písmeno k) zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, podstatnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je uvedenie celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. V danom prípade sa v zmluve uvedený údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť z hľadiska princípu transparentnosti javí ako nesprávny a zavádzajúci, pretože súčin počtu splátok (107) a výšky anuitnej splátky bez poisťného (36,69 Eur) spolu s poplatkom za poskytnutie úveru (38,80 Eur) činí sumu 3 964,63 Eur, čo je iná suma ako v zmluve uvedená celková čiastka - 3 964,62 Eura. Je tak potrebné konštatovať, že tento údaj je vyjadrený v neprospech spotrebiteľa, keďže z hľadiska transparentnosti ho uvádza do omylu ohľadom výhodnosti úveru tým, že uvádza nižšiu reálnu celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. Pokiaľ by v zmluve uvedený údaj o celkovej čiastke, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť bol pravdivý, potom nesedí dohodnutá a v zmluve uvedená výška splátok, alebo výška niektorých (spravidla posledných) splátok úveru; tieto vzhľadom na zistený rozdiel musia byť nepochybne nižšie, než ktoré uvádza zmluva. To napokon vedie aj k záveru o nedostatočnom splnení povinnosti veriteľa uvádzať v zmluve výšku všetkých splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia (§ 9 ods. 2 písm. l) zákona o spotrebiteľských úveroch). Zmluva totiž obsahuje výslovné dojednanie o inej výške poslednej anuitnej splátky len v prípade ak medzi dátumom čerpania úveru a dátumom prvej splátky je viac ako 59 dní, čo však nie je daný prípad. Žalobca si uplatňuje nárok na zaplatenie istiny úveru, úrokov a poplatkov, teda musí okrem iného preukázať, že zmluva má všetky náležitosti, aby sa úver nepovažoval za bezúročný a bez poplatkov. Následkom zistených nedostatkov zmluvy o úvere uzavretej žalobcom so žalovanou je podľa názoru súdu bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch. Vzhľadom na tento záver mala žalovaná veriteľovi povinnosť vrátiť len sumu reálne čerpaných prostriedkov z úverovej zmluvy a to v 107 rovnomerných mesačných (anuitných) splátkach a v lehote konečnej splatnosti úveru, t.j. do 28.10.2024.

37. Vykonaným dokazovaním došlo aj k preukázaniu porušenia povinnosti právneho predchodcu žalobcu danej mu § 7 zákona o spotrebiteľských úveroch posudzovať pred uzavretím zmluvy s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, keď žalobca žiadnym spôsobom netvrdil a v konaní ani napriek námietkam žalovanej a výzve súdu z 19.11.2020 nepreukázal, že pri pred rozhodnutím poskytnúť žalovanej úver prihliadal na údaje z príslušnej databázy alebo registra vedeného na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Zo strany žalobcu bolo preukázané, že veriteľ pred poskytnutím úveru vychádzal v podstate len z jednostranných údajov poskytnutých žalovanou, bez ich kontroly a preverenia a bez toho, aby žalovaná uviedla zdroj príjmov členov jej rodiny. Pritom konkrétny výsledok dopytu z úverového registra nebol žalobcom ani predložený, rovnako tak ani výsledok overenia výšky príjmov žalovanej (napr. cestou dopytu v Sociálnej poisťovni). Preto pokiaľ žalobca poskytol tak vysoký úver (1 940,- Eur) na základe takto neúplne, nedôsledne a

jednostranne zistených poznatkov nevyhnutných pre náležité posúdenie schopnosti žalovanej splácať ňou žiadaný úver, podľa názoru súdu tým nenaplnil požiadavky posúdenia týchto otázok z odbornou starostlivosťou, resp. vynaloženie tejto odbornej starostlivosti hodnoverne nepreukázal, hoci mu takúto povinnosť aj v čase uzavretia zmluvy ukladal § 7 ods. 15 zákona o spotrebiteľských úveroch.

38. V tejto súvislosti súdy stabilne judikujú, že cieľom § 7 v spojitosti s § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch je dosiahnuť, aby dodávateľ vzal na zreteľ existujúcu situáciu klienta, najmä jeho príjmy a výdavky, tak i na skutočnosti, ktoré možno na základe informácií dostupných pred uzavretím zmluvy s vysokou mierou pravdepodobnosti očakávať. Pri posudzovaní budúcej schopnosti spotrebiteľa splácať úver sa vychádza z existujúceho stavu a prezumpcie jeho zachovania do budúca. Nejde však o získanie stopercentnej istoty, že úver bude v budúcnosti splatený, pretože nie je možné s istotou vylúčiť, že spotrebiteľ ukončí svoju pracovnú aktivitu, dlhodobu ochorenie a pod. Z uvedeného je zrejmé, že cieľom zákonodarcu bolo efektívne zamedziť predlžovaniu spotrebiteľov, ktorí nie sú schopní svoje záväzky riadne splácať. Z textu zákona o spotrebiteľských úveroch vyplýva, že informácie pre rozhodnutie dodávateľa o tom, či zmluvu uzavrie alebo nie, si má veriteľ zabezpečiť sám a to aj v spolupráci so žiadateľom o úver. Pri získavaní relevantných informácií za účelom posúdenia úverovej schopnosti spotrebiteľa tak veriteľ vychádza ako z informácií dodaných spotrebiteľom (a samozrejme ním aj preukázaných), tak z informácií, ktoré získava z iných dostupných zdrojov. Je povinnosťou veriteľa takto získané informácie zhromaždiť, vyhodnotiť ich dostatočnosť a rozhodnúť, či a ktoré informácie je nevyhnutné ďalej overovať. Za dostatočné sa považujú iba také informácie o príjmoch a výdavkoch, z ktorých je veriteľ schopný získať objektívny obraz o žiadateľovej finančnej situácii. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje. Táto povinnosť však nezbavuje veriteľa konať s odbornou starostlivosťou, teda vyžiadať si od spotrebiteľa potrebné informácie a aktívne si zabezpečovať ďalšie primerané a objektívne zistiteľné informácie o spotrebiteľovi a takto získané informácie riadne vyhodnotiť. Schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver tak treba chápať ako situáciu, keď v závislosti na frekvencii splácania zostane spotrebiteľovi v jeho osobnom/domácom rozpočte dostatok finančných prostriedkov, aby mohol bez akýchkoľvek problémov a obmedzení splácať splátku v predpokladanej výške. Preto dodávateľ musí okrem iného analyzovať spotrebiteľov osobný/domáci rozpočet a to ako stranu príjmov, tak stranu výdavkov, a to vždy vo vzťahu ku konkrétnemu žiadateľovi o úver (t.j. konkrétne príjmy zo zamestnaneckej alebo inej činnosti, konkrétne náklady na bývanie, dopravu, domácnosť alebo nezaopatrené deti). Analýza iba niektorej zo strán rozpočtu sama o sebe k posúdeniu úverovej schopnosti nepostačuje.

39. Dôsledkom vyššie uvedeného je tak záver súdu, že v zmysle § 11 ods. 2 v spojení s § 7 zákona o spotrebiteľských úveroch žalobca pred poskytnutím úveru ako veriteľ nenaplnil požiadavky posúdenia schopnosti spotrebiteľa splácať poskytnutý úver so zákonom vyžadovanou odbornou starostlivosťou, konal bez objektívnych údajov o sociálno-ekonomickej situácii spotrebiteľa, čo je potrebné považovať za porušenie zákonom uloženou povinnosťou zisťovania bonity klienta s odbornou starostlivosťou posilňujúci záver súdu, že poskytnutý úver nebol žalobca oprávnený jednorazovo zosplatiť. Pokiaľ tak právny predchodca urobil a úver predčasne zosplatnil, tento úkon právneho predchodcu žalobcu súd považuje za rozporný so zákonom a na základe toho ako neplatný v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka tiež s poukazom na § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch.

40. Na základe uvedených prejudiciálnych právnych záverov tak z obsahu zmluvy možno vyvodiť, že k 9.11.2017, kedy žalobca pristúpil k uplatneniu práva požadovať zaplatenie celého úveru, bola žalovaná v zmysle ustanovení zmluvy povinná zaplatiť 23 splátok, ktoré pri zohľadnení záveru o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a rešpektovaní zmluvnej dohody o povinnosti žalovanej zaplatiť úver v 107 splátkach s konečným termínom splatnosti 28.10.2024 činili celkovo sumu 417,01 Eur (t.j. 23 splátok á 18,13 Eur, resp. pri každej 6 splátke 18,14 Eur). Ku dňu 9.11.2017 však bola žalovaná v skutočnosti zaplatená suma 765,94 (38,80 Eur na poplatku za poskytnutie úveru a 727,14 Eur na realizovaných splátkach úveru) a tak je dôvodný záver, že tým boli žalovanou úplne zaplatené všetky splatné splátky a navyše aj suma 348,93 Eur. S ohľadom na ustálený záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru je vylúčené, aby uvedené platby žalovanej mohli byť zarátané na prípadné ďalšie poplatky účtované právnym predchodcom žalobcu, ktorých uplatnenie vyplýva aj z ním poskytnutého prehľadu - história transakcií, či na zmluvné úroky. Ku dňu zosplatnenia úveru teda žalovaná nebola v omeškaní so splatením žiadnej splatnej splátky a to najmenej 3 mesiace pred uplatnením práva požadovať predčasné splatenie úveru. V dôsledku toho nebol úkon zosplatnenia úveru vykonaný za splnenia podmienok vyžadovaných § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Samotný akt zosplatnenia

úveru je jednostranný adresovaný hmotnoprávny úkon, pri vykonaní ktorého musia byť splnené zákonné podmienky, čo v danom prípade absentuje. Preto je žalobcom vykonané zosplatnenie úveru absolútne neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor so zákonom.

41. Dôsledkom toho je, že splatnosť úveru v celom rozsahu nenastala (konečná splatnosť úveru nastane až 28.10.2024), pričom vzhľadom na záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, z dôvodu ktorého je žalovaná povinná pravidelne uhrádzať na splatenie úveru len splátky v sume po 18,13 Eur (resp. pri 9 zo 107 splátok v sume 18,14 Eur), dosiaľ realizované platby žalovanej na splatenie úveru v celkovej sume 1 035,94 Eur postačujú na plnú úhradu splátok splatných do 28.8.2020 a čiastočne aj splátky splatnej 28.9.2020 v sume 2,48 Eur. Žalovaná sa tak reálne dostala do omeškania so splátkou splatnou 28.9.2020 v rozsahu sumy 15,65 Eur a ďalšími splátkami v sume 18,13 Eur postupne splatnými až do 28.10.2021, kedy nastane plná splatnosť úveru. Do 28.10.2024 je tak žalovaná povinná podľa zmluvy uhradiť veriteľovi pohľadávky v splátkach sumu 904,06 Eur.

42. Aktívnu vecnú legitímáciu sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu SR z 29.6.2010, sp. zn. 2 Cdo 205/2009).

43. Úver predchodcovi žalovanej bol poskytnutý bankou, ktorá úvery poskytuje na základe bankovej licencie. Vzhľadom na postavenie žalovanej ako spotrebiteľa bolo povinnosťou súdu zisťovať, či obmedzenia pre postúpenie pohľadávky bankou na iný subjekt, navyše v tomto prípade na subjekt nebankový nepozná zákon o bankách (zákon č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov) a či došlo k platnému postúpeniu pohľadávky, ktorej úhrada je predmetom sporu (súd pritom poukazuje aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 28.1.2009 sp. zn. 1Cdo 76/2007).

44. Preskúmaním relevantných okolností prípadu a doložených dôkazov podľa stavu do vyhlásenia uznesenia o skončení dokazovania súd ďalej konštatuje, že žalobca síce v konaní preukázal existenciu ním pripojených výziev právneho predchodcu žalovanej na úhradu omeškaných splátok, resp. celého dlhu z čerpaného úveru, avšak tieto výzvy (z 9.10.2017 a z 9.11.2017) neboli žalovanej doručené v čase jej reálneho omeškania, pretože takýto stav nastal až 29.9.2020. Pre posúdenie dodržania lehoty 90 dní ustanovenej § 92 ods. 8 zákona o bankách pred postúpením bankovej pohľadávky, je potrebné nielen tvrdiť, kedy boli pripojené výzvy žalovanej postupom skutočne zasielané, a kedy boli tieto žalovanej doručené (alebo sa mali považovať za doručené), ale aj zohľadniť skutočnosť, či tieto výzvy boli doručované žalovanej v čase, kedy bola reálne v omeškaní so splatením poskytnutého úveru. K preukázaniu týchto relevantných skutočností žalobcom nedošlo, a to aj napriek námietkam žalovanej v jej odpore proti platobnému rozkazu, v ktorom okrem iného namietala aj platnosť postúpenia pohľadávky. Zo strany žalobcu teda neboli preukázané zákonom (konkrétne § 92 ods. 8 zákona o bankách) vyžadované podmienky pre platné postúpenie bankovej pohľadávky, predovšetkým dodržanie lehoty 90 kalendárnych dní od upozornenia spotrebiteľa - klienta na omeškanie, ktorá je pre klienta určená na plnenie svojho dlhu, aby sa tak vyhol prípadnému postúpeniu takejto pohľadávky na iný nebankový subjekt. Preto je právny úkon žalobcu a Všeobecnej úverovej banky (t.j. zmluva o postúpení pohľadávok) s poukazom na § 39 Občianskeho zákonníka pre obchádzanie zákona neplatný (porovnaj rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24Co/722/2015 z 10.8.2016, ako aj rozsudky Krajského súdu v Prešove sp. zn. 19 Co/50/2017 zo 17.8.2017, sp. zn. 7Co/7/2017 z 24.8.2017, sp. zn. 2Co/220/2016 z 30.8.2017, či sp. zn. 20Co/124/2016 z 28.9.2017).

45. Postúpenie pohľadávky na žalobcu nemôže byť platné ani s ohľadom na § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorý umožňuje postúpenie len splatnej časti pohľadávky veriteľa zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Tvrdenie, že k postúpeniu pohľadávky na žalobcu malo dôjsť 2.3.2020 (čo vyplýva z pripojeného Oznamenia o postúpení pohľadávky právneho predchodcu žalobcu zo 6.3.2020) neobstojí, pretože žalovaná sa reálne dostala do omeškania až 29.9.2020, teda dávno po akte postúpenia pohľadávky. Potom aj z tohto dôvodu samotná zmluva o postúpení pohľadávky v časti týkajúcej sa takejto nepostupiteľnej pohľadávky bola absolútne neplatným právnym úkonom, na ktorú

neplatnosť bol povinný súd v konaní ex offa aj bez námietky žalovaného prihliadnuť (porovnaj rozsudok Krajského súdu v Trnave sp.zn. 26Co/445/2015 z 19.4.2016 a mnohé ďalšie).

46. Vychádzajúc z uvedeného, súd žalobu žalobcu voči žalovanej ako nedôvodnú v celosti zamietol. Obdobné právne závery, z ktorých vychádza aj toto rozhodnutie, zaujali v podobných spotrebiteľských sporoch aj Najvyšší súd Slovenskej republiky (pozri rozhodnutia sp. zn. 7Cdo/26/20178 z 28.3.2018, či sp. zn. 1Cdo/147/2017 z 24.4.2018), či Krajský súd v Prešove, ktorý je odvolacím súdom tunajšieho súdu (pozri napr. rozhodnutia sp. zn. 9Co/114/2019 zo 6.2.2020, sp. zn. 11Co/79/2019 z 12.6.2020, sp. zn. 13Co/109/2019 z 12.5.2020, sp. zn. 16Co/12/2019 z 28.5.2020, či sp. zn. 17CoCsp/11/2020 z 21.5.2020, 23CoCsp/45/2020-132 z 20.5.2021 a 7Csp/52/2020-142 z 24.6.2021). S prihliadnutím na uvedené tunajší súd ani v prejednávanej veci nevidí žiadne dôvody pre odklon od týchto súdnou praxou ustálených právnych názorov.

47. S ohľadom na ustálené právne závery a postoj žalovanej prezentovanými na pojednávaní konanom 23.7.2021 tak nebolo potrebné bližšie sa zaoberať ďalšími námietkami, ktoré uplatnila vo svojom odpore proti platobnému rozkazu Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 15Up/1505/2020 zo 17.8.2020.

48. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 1 a 2 C.s.p., v zmysle ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci, pričom ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Výrok o trovách konania tak vychádza zo záveru, že žalobca bol úplne procesne neúspešný a žalovanej žiadne trovy konania zo spisu nevyplývajú. Preto súd rozhodol, že žalovanej voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný (§ 359 C.s.p.). Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Bardejov. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v uvedenej lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods. 1, 2 C.s.p.).

V odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) je treba uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.). Odvolanie len proti odôvodneniu rozsudku nie je prípustné (§ 358 C.s.p.).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie

(§ 366 C.s.p.).

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd. Ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu. Právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti (§ 367 C.s.p.).

Dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova. Ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania. Ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví. Ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 369 C.s.p.).

Ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 370 C.s.p.).

Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť (§ 371 C.s.p.). V odvolacom konaní nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou (§ 372 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.